

Overweging 20 maart 2016 – Jonne Meij

Lector: Carla Koot

Viering met kinderen

*“... Wij zijn allemaal ziende blind voor onze gelijkwaardigheid!
Het is voor ons mensen maar moeilijk te geloven
dat we geliefd en waardevol zijn,
gewoon om het simpele feit dát we zijn:
kinderen van dezelfde vader ...”*

Openingsgebed

Wij komen samen
om ons te voeden aan de bron
waaruit het leven ontspruit.
Wij komen samen
om de liefdevolle energie te delen
waaruit het leven wordt gevoed.

Wij delen in de kracht en gloed van al wat leeft.

In de naam van de Eeuwige
ontvangen we elke dag weer
nieuw licht in onze ogen
nieuwe lucht in onze longen

Amen.

Lied: Dit huis

t: Anneke Meiners / m: Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen,
van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggars bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer,
door niemand,
zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Gebed

Heer, houd ons gaande, bouw ons op.
Voltooi ons, herschep ons.
Zet ons op het spoor van verzoening,
van eenheid, van wijsheid en waarheid.
Open ons hart en blijf daar aanwezig.

Houd ons gaande op Uw weg van vrede,
vandaag en altijd, elke dag weer
Amen.

Lied: Alles wacht

Alles wacht op u vol hoop.
Alle levenden vragen u om voedsel.

Neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.

Zendt Gij uw geest, zij worden herschapen.
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Eerste lezing

Een modern verhaal over de intocht van een nieuwe leider.

Ik heb net al iets verteld over de feestelijke intocht van Jezus in Jerusalem. Een verhaal van meer dan twee duizend jaar geleden! Twee duizend jaar geleden, dat is echt heel lang geleden! Jullie vragen je vast af waarom dit soort verhalen in de kerk nog belangrijk gevonden worden. We kunnen met pasen toch gewoon lekker onze eitjes eten en gezellig samen zijn op onze vrije dagen, dat vinden we hartstikke fijn, daar gaat het toch om? En daar gaat het óók om! Samen zijn en samen delen; je tijd, je aandacht, je lekkers en je brood. Hoe kan dit oude verhaal daar nog iets aan toevoegen? We leven nu toch in een hele andere tijd, wat heeft het ons nog voor belangrijks te vertellen?

Als antwoord op die vragen wil ik jullie het volgende verhaal vertellen: Dit verhaal is gloednieuw en het speelt hier in deze buurt, in de buurt van het Rembrandtplein. Daar zat een club, het was een soort padvinderij. Het was een hele populaire club bedoeld voor alle kinderen, van alle leeftijden, alle kleuren, alle achtergronden... Of je ouders nu in Nederland waren geboren, of dat ze hier naar toe zijn verhuisd, of rijk waren of arm. Dat maakte allemaal niets uit, ieder kind was even welkom en iedereen was even belangrijk!

Iedereen kende en hielp elkaar

Het was heel fijn om bij die club te horen, je had er vrienden, leerde er veel, maakte avonturen met elkaar mee... De club was elke dag open, je kon altijd naar binnen lopen. Ook als je problemen had of je was verdrietig, dan kon je daar even schuilen. Door de club was het fijn om in die buurt te wonen, alle kinderen waren je vrienden. Iedereen kende en hielp elkaar. Het was heel gewoon dat iedereen iets voor de club deed. De één deed de afwas, de ander lapte de ramen of maaide het gras, soms moest er iets worden gerepareerd... Er was altijd wat te doen. En niemand betaalde er geld, iedereen nam af en toe iets voor de club mee, iets wat nodig was;

wc-papier, theezakjes, een nieuwe theedoek, een lamp die je thuis weg deed, een stuk oud gereedschap... Iedereen nam mee wat hij kon missen. Dat werkte lange tijd heel goed en iedereen was tevreden.

Er veranderde iets toen sommige leden van de club steeds grotere en duurdere spullen voor de club gingen meenemen. Een playstation, een X-box, enzovoort. Nu had de club wel een leider, maar die leider die vond al die giften wel fijn eigenlijk! Die dacht gewoon: kom maar op met je dure spullen...

Langzaam maar zeker werden die enkele kinderen meer gewaardeerd dan de kinderen die minder mee konden brengen. Op een gegeven moment had de club zoveel gekregen dat de leider een dure telefoon kocht en in een dure auto kon rijden.

En omdat die enkele kinderen zoveel meenamen, gingen zij ook steeds meer dingen bepalen. Zo had dat groepje kinderen bijvoorbeeld geen zin meer om de afwas te doen, zij namen immers al veel dure dingen mee naar de club, dan moesten de andere kinderen maar extra werken...

Minder gezellig

Zoals jullie kunnen begrijpen, werd het steeds minder gezellig op de club en in de buurt. De kinderen waren niet meer allemaal bevriend, er waren twee groepen ontstaan.

Nu bleek dat dit op veel meer clubs gebeurde, overal in Nederland... En er leek niets aan te doen. Maar, op een goeie dag hoorden de kinderen via via dat er ergens een nieuwe leider was die overal waar hij kwam vertelde dat dit helemaal niet de bedoeling was van de clubs! Hij was niet onder de indruk van dure spullen maar hij waardeerde juist de inzet van mensen! Hoe je met elkaar omgaat en wat je voor elkaar doet, *dáár* gaat het om!

Het gerucht ging dat hij naar Amsterdam zou komen om het joodse Paasfeest te vieren. Zou het echt gebeuren? Als hij zou komen, zou dan echt alles veranderen? Sommige geloofden het, anderen moesten het nog zien gebeuren maar iedereen hoopte het vurig! Iedereen behalve de leider en het kleine groepje 'belangrijke' kinderen van de club. Die zagen zijn komst helemaal niet zitten. Zij waren bang dat ze hun leiderschap kwijt zouden raken en dat ze weer zouden moeten afwassen en thee zetten, net als iedereen! Zij hoopten dat deze nieuwe leider zou worden gestopt, op wat voor manier dan ook!

Maar Ja hoor! Hij kwam: een dag voor Pesach zagen ze hem aankomen...

En kijk: deze leider reed niet in een dure auto, maar op een geleende fiets! De mensen stonden te juichen op de stoep, ze verwelkomde hem met vlaggetjes, slingers en ballonnen. Steeds meer mensen kwamen uit hun huizen om te kijken, ze waren heel uitgelaten omdat ze geloofde dat er betere tijden zouden aanbreken waarin zij weer net zo waardevol en belangrijk zouden zijn als de rijkere mensen.

"Hoera voor onze nieuwe leider! Hoera voor onze bescheiden en vriendelijke leider!"

De leider kwam bij de club. Hij zag alle dure spullen en werd heel boos!

"Het lijkt wel alsof alles hier om geld draait in plaats van om gelijkheid en vriendschap!" en hij gooide alles naar buiten!

De kinderen waren geschrokken en letten goed op. Sommigen waren bang dat ze de schuld zouden krijgen en wilden zich verdedigen, anderen hadden juist het gevoel dat ze gelijk kregen.

De kinderen hoopte dat deze vriendelijke leider lang kon blijven zodat hij ervoor kon zorgen dat het ook echt zou lukken om weer vrienden van elkaar te worden. Weer één club, zonder verdeeldheid. Maar natuurlijk kon de nieuwe leider niet lang blijven. Hij kon immers niet overal tegelijk zijn, toch?

Niet boos

Voordat hij weg ging riep hij alle kinderen bij zich.

Hij was op niemand boos en hij gaf niemand de schuld, hij had allen even lief. Hij zei:

"Zijn jullie vergeten dat vriendschap het meest belangrijk is?
Hebben jullie niet gemerkt dat jullie: allemaal je blijdschap zijn kwijt geraakt?
Ik heb jullie nu in herinnering gebracht hoe het de bedoeling is en dat vriendschap jullie rijkdom is!
Ik kan hier niet blijven; daarom ik vraag ik jullie om mijn woorden niet te vergeten. Leef in
vriendschap met elkaar, het zal jullie gelukkig maken! Afgesproken?"
Hij keek rond en zag dat zijn woorden veel indruk hadden gemaakt.
Toen stond hij op en zei: "Laten we dan nu samen eten en drinken! Om zo onze nieuwe afspraak te
vieren!"

De kinderen gaan palmpasen-stokken maken.

Lied: Psalm 122

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

*Refrein: Stad van mijn hart, Jiroesjalajiem,
met uw huizen, schouder aan schouder.
Stad van vrede, in uw midden
mag een mens gelukkig zijn.*

Ik was verheugd toen ik het hoorde:
"Wij gaan op weg naar het huis van de Heer."
En nu staan wij voor uw poorten,
op uw grond, Jeruzalem.
Refrein

Alle stammen van Israel
trekken er heen in karavanen
om uit te roepen de Naam van de Heer;
dat is onze heilige plicht.
Refrein

Daar staan de zetels van het gerecht,
daar staat de koningstroon van David.
Bid om vrede voor deze stad,
wens haar kinderen alle zegen.
Refrein

Alle voorspoed wens ik jou,
lieve woning van mijn vrienden,
stad van God, ik wens je vrede,
vrede, vrede voor altijd.
Refrein

Tweede lezing - Matteus 21: 6 - 16

De leerlingen gingen op weg en deden wat Jezus hen had opgedragen. Ze brachten de ezelin en het
veulen mee, legden er mantels op en lieten Jezus daarop plaatsnemen. Vanuit de menigte spreidden
velen hun mantels op de weg uit, anderen braken twijgen van de bomen en spreidden die op de weg
uit. De talloze mensen die voor hem uit liepen en achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: Hosanna
voor de zoon van David! Gezegd hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!"
Toen hij Jeruzalem inging raakte de hele stad in rep en roer. "Wie is die man?" wilde de mensen
weten. Uit de menigte werd geantwoord: "Dat is Jezus, de profeet uit Nazareth in Galilea". Jezus ging
de tempel binnen, hij joeg iedereen weg die daar iets kocht of verkocht, gooide de tafels van de
geldwisselaars en de stoelen van druivenverkopers omver en riep hun toe:

"Er staat geschreven: 'Mijn huis moet een huis van gebed zijn, maar jullie maken er een rovershol van!' Toen kwamen er in de tempel blinden en verlamden naar hem toe, en hij genas hen. De hogepriesters en de schriftgeleerden zagen welke wonderen hij verrichtte en hoorden de kinderen in de tempel 'Hosanna voor de Zoon van David!' roepen en zij waren hoogst verontwaardigd. Ze gingen hem vragen: "Hooft u wat ze zeggen?" en Jezus antwoordde: "Jazeker, heeft u dan nooit gelezen: door de mond van kinderen en zuigelingen hebt u zich een loflied laten zingen?" (verwijzing naar psalm 8)

Overweging

Palmpasen staat in het teken van blijde verwachting van het nieuwe leven. De lente staat voor de deur, de komst van het nieuwe leven laat zich voorzichtig zien, ruiken, voelen.. We verheugen ons in de belofte van het nieuwe licht, de warmte, het nieuwe leven dat komen gaat.

Parallel hieraan loopt het verhaal over de blijde verwachting van de inwoners van Jeruzalem. Ook zij verheugen zich op de belofte van nieuw licht, nieuwe warmte en nieuw leven.

Ik word door de tekst van Matteüs aangesproken; Ik voel me gesterkt door de komst van Jezus en zijn boodschap van gelijkwaardigheid. Ik schaar mij onder de talloze mensen die voor hem uit liepen en achter hem aankwamen.

Ik word herinnerd aan mijn eigen waarde, ik mag opnieuw zien en geloven dat ik net zo waardevol ben als de mensen met belangrijke banen, geld en aanzien! Hosanna voor de man die mij telkens opnieuw de ogen opent voor die gelijkwaardigheid, en mij doet op ademen; Hij herinnert mij eraan dat ik mag blijven meedoen aan het leven! Dat ik mij niet klein hoeft te maken of hoeft te verontschuldigen vanwege mijn positie.

Boodschap van gelijkwaardigheid

Een nieuw vooruitzicht op een gelijkwaardig leven en een gelijkwaardige samenleving. Dat vooruitzicht inspireert en geeft de mensen nieuwe energie. Dat blaast nieuw leven in. Persoonlijk voel ik me door die boodschap van gelijkwaardigheid, ongeacht je maatschappelijke status gesteund. Want ondanks alles dat goed gaat in mijn leven, heb ik evengoed regelmatig last van het gevoel niet geslaagd te zijn. Dan mis ik de maatschappelijke positie en het stabiele inkomen van een betaalde baan.

Maar kom op, laten we met Jezus meelopen naar het gebedshuis. Er is een nieuw begin op komst! Ik stel me voor dat het gebedshuis voor Jezus de plaats is om middenin alle gekte en drukte weer even tot zichzelf te komen. Om contact te maken met zijn geloof en om diep in zichzelf weer te voelen van waaruit hij deze boodschap verkondigt. Maar in plaats van een huis voor rust en bezinning treft Jezus in het gebedshuis een drukke bedoening waar gehandeld wordt in geld en goederen.

De handelaren verkopen hun goederen of geld niet tegen een eerlijke prijs, Nee, ze maken misbruik van hun positie en verdienen grof geld aan hun bezit. Dát is waar Jezus tegen ageert. Hij zegt niet: "jullie maken er een marktplein van", Nee hij zegt: "Jullie maken er een rovershol van"... Hij gooit de tafels en stoelen om en jaagt iedereen die koopt of verkoopt de tempel uit. Mijn huis moet een huis van gebed zijn!

Het gelijk aan mijn kant

Heel goed! denk ik dan. Wijs die rijken maar 'ns even hun plaats. Gooi ze van hun voetstuk, laat ze maar voelen dat zij niet beter zijn, maar dat ze op gelijke voet staan met de rest. Deze scène geeft mij het prettige gevoel dat ik het gelijk aan mijn kant heb.

Maar is het wel zo simpel? Ga ik me beter voelen wanneer een ander een stapje omlaag wordt gezet? Is het zo dat Jezus de armen meer liefheeft dan de rijken? Is het zijn bedoeling om die tweedeling te verduidelijken?

Nee! Dat geloof ik niet. Zijn boodschap is gericht op éénheid; op gelijkheid ongeacht je bezit en je status! Het gaat juist *niet* om wat je hebt of wat je positie is, het gaat er om je naaste lief te hebben als jezelf en dat je daar naar handelt...

Hoe zit het met mijn liefde voor mezelf? Waar wordt mijn innerlijke gebedsruimte voor gebruikt? Vind ik daar de rust om contact te maken met wat ik ten diepste geloof? Of tref ik daar ook gerichtheid op zelfverrijking en status?

Bekijk ik mezelf met de ogen van een kind of ben ik verblind door het valse licht van de maatschappelijke status?

Voelde ik mij aan het begin van mijn overweging nog een blinde die haar zicht terugkreeg, zo wordt ik nu geconfronteerd met mijn eigen innerlijke gerichtheid op aanzien. Eerst voel ik mij bevrijd en herboren wanneer ik herinnerd wordt aan mijn gelijkwaardigheid, ons aller gelijkwaardigheid. Dan weer laat ik mij verblinden door het valse licht van de status en ben ik opnieuw stekeblind..

Geloof in status

De gerichtheid op status en geld wordt gevoed door de overtuiging dat dáárin onze waarde tot uitdrukking komt. Dat is deels maatschappelijk bepaald, maar dat is ook een diep verankerde, menselijke, overtuiging.

En hoe moeilijk het is om dat geloof in status los te laten, dat ondervinden we allemaal.

De armen, de verlamde, de schriftgeleerden en de handelaren. Wij zijn allemaal ziende blind voor onze gelijkwaardigheid! Het is voor ons mensen maar moeilijk te geloven dat we geliefd en waardevol zijn, gewoon om het simpele feit dát we zijn: kinderen van dezelfde vader.

Niet onze maatschappelijke prestaties maken ons waardevol. Niet onze positie op de arbeidsmarkt. Niet de grootte van ons huis, onze auto...

Nee, in onze beleving van gelijkwaardigheid ligt onze rijkdom en in de ervaring van verbondenheid met elkaar, ongeacht onze achtergrond.

Laten we ons verheugen over de liefdevolle boodschap van gelijkwaardigheid en eenheid.

Een boodschap die we halen uit de verhalen over Jezus, waarmee hij ons gebedshuis schoon veegt en onze ogen opent voor het licht en de warmte van het nieuwe leven...

Laten we genieten van de lente!

Amen

[Reageren op deze overweging](#)

Moment van stilte

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een wereld vol liefde,

een wereld van God,

een God die altijd dicht bij je is.

Ik geloof dat Jezus is gekomen uit liefde voor de mens

zonder onderscheid naar kleur, geaardheid,
rang of stand.
Ik geloof in zijn opdracht:
heb je naaste lief en probeer dat waar te maken.
Ik geloof in een gemeenschap die mensen verder helpt.
En ik weet zeker, dat God naar ons glimlacht
en zijn licht over ieder van ons laat schijnen.
Amen.

De kinderen worden uitgenodigd om met palmpasen-stokken naar voren te komen.

Koor en gemeente zingen: Ik wens jou

t. Bas v.d. Bent / m. Traditioneel (Basisgroep Alkmaar)

Ik wens jou vrede gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.
Gegroet ben jij gegroet ben jij
En wie je ook bent wees welkom hier.

Viering van de tafel

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Wij breken en wij delen,
wij breken samen brood
en reiken aan elkaar de beker.
Dit eeuwenoud gebaar
herhalen wij vandaag.

Met breken en delen
vieren we gemeenschap
en belijden we gelijkheid,
solidariteit en vriendschap.

een club die in groepjes uiteen viel
de kinderen raakten verdeeld
in goed en in kwaad, voor en tegen
zo leek het, hoe kwam het ooit goed

totdat iemand zei: 't gaat om samen
niet oordelen, over en weer
het was eens en kan dus opnieuw.

Zo willen wij ook leven
samen met iedereen die we op ons pad vinden.
Met de mensen die wij al kennen
en de mensen die ons nog vreemd zijn.

Daarom herhalen wij vanmorgen
dit oud gebaar
van breken en van delen.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied: **Wek mijn zachtheid weer**

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

1.koor 2.allen

Wek mijn zachtheid weer.

Geef mij terug de ogen van een kind.

Dat ik zie wat is.

En mij toevertrouw.

En het licht niet haat.

Onze Vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
geef mij een plek tussen de mensen die mijn naasten zijn,
maak mij vriend onder vrienden.

Geef mij een plek waar ruimte is voor spelen en delen,
met allemaal

een plek waar ik thuis ben en gevoed wordt
waar veiligheid heerst en plezier.

Zodat ik op mijn beurt een plek ben

waar een ander kan zijn

zonder schroom.

Geef mij vrede en moed en geloof in het goede

tot wij allen zijn

zonder angst.

Slotlied: Om liefde

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om liefde gaan wij een leven, zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel, om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.

Vogeltje van de bergen wat zwoeg je dapper voort?

Om wat ik uit de verte van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven, graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.

Mensje, één van de velen waar snelt je voetstap heen?

Waar is te vinden dat ene, daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven, wagen wij dood na dood,
zwerfen de verste wegen om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.

Dalen van zwarte aarde, bergen van hemelsblauw,

om alles ga ik dit leven om alles of niets met jou.

Zegenbede

